

KARLOVSKÝ ZPRAVODAJ

ZIMA 2021 | Vydává Obec Velké Karlovice | www.velkekarlovice.cz

Takto pěkně vypadá vánoční strom na okružní křižovatce (lípa)

Místní knihovna ve Velkých Karlovicích získala další ocenění

Zlínský kraj ve spolupráci s Krajskou knihovnou Františka Bartoše ve Zlíně uděluje od roku 2013 ocenění „Knihovna Zlínského kraje“, v rámci kterého je oceňována práce veřejných knihoven ve Zlínském kraji. Rada Zlínského kraje na svém zasedání 12. července 2021 schválila udělení tohoto ocenění Místní knihovně ve Velkých Karlovicích - paní Bc. Renatě Holčákové za přínos k rozvoji veřejných knihovnických a informačních služeb a nadstandardní aktivity knihovny roku 2021. Ocenění předali na slavnostním vyhlášení ve Zlíně 6. října 2021 v prostorách sídla Zlínského kraje hejtman Ing. Radim Holíš a členka rady pro kulturu a školství Ing. Mgr. Zuzana Fišerová, Ph.D. Srdečně blahopřeji a jsem moc rád, že knihovna není jen místem pro půjčování knih, ale je i dalším bodem kulturního a společenského života v obci. Nominaci na ocenění podala Rada obce Velké Karlovice.

Ušlechtilý čin

předsedkyně Oblastního spolku Vsetín, paní Jana Sklářová nás informovala, že naše spoluobčanka, paní **Alena Janotová** obdržela zlatou plaketu Prof. MUDr. Jana Jánského za 40 bezpříspěvkových odběrů krve. Velice si tohoto výjimečného činu vážíme.

Vážení a milí spoluobčané,

před rokem jsem Vám přál, aby smutek loňského překvapivého roku brzy vyprchal a život se co nejdříve vrátil k normálu. Bohužel se tak úplně nestalo. Po nadějném vývoji přes léto nás podzim a zima opět zkouší. Vládou přijatá proticovidová opatření mají sice jinou podobu, ale ani ta nebrzdí zvyšující se inflaci, nárůst cen zboží, služeb, stavebních a řemeslných prací, včetně energií.

Nezbývá než věřit, že se stávající stav postupně změní. Pokud tomu můžeme nějakým způsobem pomoci, tak to, prosím, udělejme.

Letošní adventní čas jsme opět nezahájili tradičním Kateřinským jarmarkem. Byl na základě nařízení zrušen. Naštěstí vládní opatření neplatí pro zástupce pekla a nebes. Kolona svatého Mikuláše s andělem a čerty přijela i do Karlovic. Věřím, že potěšila hodně zvědavců. Předvánoční atmosféru se snaží navodit i Unie rodičů, která pomocí vánočních písní v místním rozhlase pomáhá zpříjemnit dlouhé nedělní podvečery.

Milí spoluobčané, prožijte Vánoce v kruhu svých blízkých. V novém roce buďte na sebe opatrní a chraňte své zdraví.

Miroslav Koňářík, starosta obce

Jubilanti za IV. čtvrtletí 2021

80 let

Marie Šilerová
Miroslav Frydrych
Helena Kurišová

85 let

Jozef Žilavý
Jindřich Horák

90 let

Marie Stoklasová
Marie Minarčíková

Více jak 90 let

Františka Kováčová 94 let
Pavel Bukovjan 99 let

Všem srdečně blahopřejeme!

10. listopadu oslavili kamennou svatbu **manželé Stoklasovi** (65 let).
Přejeme jim hodně zdraví a štěstí.

IC Zvonice

Momentálně probíhá Vánoční výstava paličkových obrazů Boženy Hambákové a dřevěného betlému Romana Mikuše. Tato výstava bude ukončena 1. 2. 2022.

Od 5. 2. 2022 bude zahájena výstava fotografií Dalibora Bednáře, která potrvá do 22. 3. 2022.

IC Velké Karlovice

Všichni jsme se po dvou letech těšili na Kateřinský jarmark, bohužel pro zhoršující se covidovou situaci se opět neuskutečnil. Pro ty, kteří si oblíbili naši již tradiční vánoční baňku, vyrobenou k této příležitosti, máme dobrou zprávu, že je ještě k dostání v našem informačním centru. Též si u nás můžete zakoupit kalendář na rok 2022, vydaný u příležitosti 50. výročí založení Karlovského muzea.

Všem spoluobčanům přejeme poklidné prožití vánočních svátků a do nového roku klid, pohodu a pevné zdraví.

kolektiv IC a muzea Velké Karlovice

Výstavy v Karlovském muzeu:

Julie Valentová – Andělé

aneb „už i v nebi se očkují...“
autorská výstava lidové výšivky

Krajina příběhů, příběh krajiny

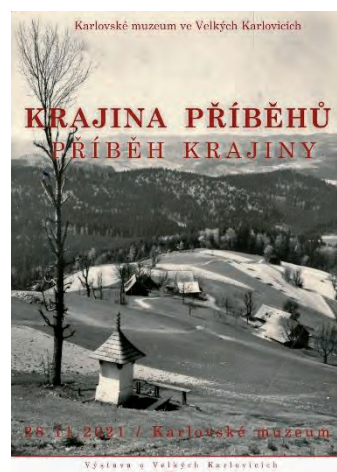
výstava o Velkých Karlovicích

Tradiční vánoční baňka

Kalendář s fotografiemi Josefa Pavlína

Výstava o Karlovicích

Atelier Hofman

Haló, haló, milí karlovští občané,

jsme tady s novou zimní výstavou ŽENA VĚČNÁ INSPIRACE.

Dva autoři, kteří svou tvorbou oslavují krásu ženy, ať je to v obrazové podobě, nebo v keramické plastice. Výstava je doplněna i jinými keramickými artefakty a vánočními drobnostmi, které podtrhují vánoční atmosféru. První sníh spojený se svatým Martinem se letos trochu opozdil, asi ho coronavirus vyděsil.

Zimní sněhová nadílka se svým neopakovatelným kouzlem je tady a doufám, že i přes covidová omezení se budeme radovat ze všech maličkostí, které nám přináší čas vánoční. Děkujeme všem, kteří si cestu k nám najdou, tím je naše práce smysluplnější a radostnější.

Závěrem bychom rádi poděkovali za podporu a pomoc v letošním roce starostovi Miroslavu Koňářkovi, místostarostovi Jiřímu Jurečkovi, pracovnícím Obecního úřadu, Jožkovi Korytářovi, Jiřímu Podešvovi, Jakubovi Podešvovi, děvčatům ze Zvonice, z Informačního centra a Karlovského muzea, Jitce Ryplové, pracovníkům hotelu Čarták, členům Horské služby, poštovním panenkám, které obětavě nosí poštu až do domu a všem dobrým lidem.

Do roku 2022 přejeme hodně zdraví, štěstí, spokojenosti a úspěchů, jak v osobním životě, tak i v pracovním.

Marcela Vajceová

Advent

Adventem křesťanům začíná nový liturgický rok. Slovo advent z latinského slova „adventus“ znamená příchod. Je tím myšlen příchod Mesiáše, Vykupitele Ježíše Krista.

Pro naše předky se jednalo o období radostného očekávání příchodu Spasitele, duchovní přípravu na Vánoce, rozjímání, s kterým byla spojena doba postu. Byly zakázány zábavy, svatby i hodování. Naše generace má tento čas spojený hlavně s vánoční výzdobou a předvánočním shonem.

Hlavním symbolem adventní doby je adventní věnec. Zkusme si připomenout jeho pravou symboliku. Historie věnců sahá do dávných dob. Dnešní podoba se začala utvářet ve středověku, kdy je křesťané používali jako součást duchovní přípravy na Vánoce. Kristus je „SVĚTLO, KTERÉ PŘIŠLO NA SVĚT“ rozptýlit temnoty hříchů a vyzařovat

pramen a lásku Boha.

Zapalování jednotlivých svící na adventním věnci vzniklo až v 19. století v hamburské škole, kde se děti v období adventu neustále učitelů ptaly, kdy budou Vánoce. A tak v roce 1839 J. H. Wichern postavil velký dřevěný kruh a položil na něj 19 malých červených svíček a 4 velké bílé svíce. Malé svíčky postupně zapaloval každý všední den a velkou bílou pak zapálil vždy v neděli.

Symbolika věnce je krásná. Tři svíce mají fialovou barvu a jedna svíce je růžová. Vyroben je z různých jehličnanů, které znamenají trvalý život. Kulatý tvar nemá začátek ani konec, symbolizuje věčnost Boha, nesmrtnost duše a věčný život nalezený v Kristu.

První svíčka se zapaluje v první adventní čili železnou neděli. Jmenuje se **Naděje** - říká se jí též Prorocká. Dle starých zvyků by ji mělo zapálit nejmladší dítě rodiny. Svíce by se měly zapalovat v protisměru hodinových ručiček. Druhá svíce zapálená na tzv. bronzovou neděli se jmenuje **Mír** nebo též Betlémská. Zapálit by ji mělo nejstarší dítě rodiny. Třetí svíčka, zapálená na 3. adventní neděli zvanou také stříbrnou, nese jméno **Přátelství** - říká se jí též Pastýřská. Tato svíce by měla být růžové barvy, která symbolizuje radost. Zapálit by ji měla matka rodiny. A čtvrtá svíce, zapálená na 4. zlatou adventní neděli se jmenuje **Láska** - také se jí říká Andělská. Zapálit ji má otec rodiny.

Bůh klepe i na Tvoje srdce!!!

Míša Koňářková

V letošním roce vyšla tato knížečka, která mapuje život evangelického kněze Jana Karafiáta, známého minimálně sedmi generacím dětí jako autora půvabné knihy Broučci. Knížka je vydána ke 175. výročí narození Jana Karafiáta. Valašské zastavení proto, že působil 20 let ve Velké Lhotě jako evangelický farář. K dostání v IC.

Autorkou je Dr. Marie Mikulcová.

Přijdou v lednu tři králové?

Blíží se Vánoce a pro naše pracovníky to znamená příprava Tříkrálové sbírky.

Po zkušenostech s předešlou sbírkou připravujeme dva možné scénáře. Oblíbenou variantou, kterou bychom si všichni přáli, je klasické koledování dětí, které by měly do ulic vyrazit 7. - 9. ledna 2022. Variantou druhou je tzv. online sbírka, kdy bude zřízen bankovní účet, kam můžeme všichni přispívat. **Při této formě přispívání vás prosíme o uvážení PSČ obcí regionu, kde Charita Nový Hrozenkov působí (Hovězí, Zděchov, Huslenky, Halenkov, Nový Hrozenkov, Karolinka a Velké Karlovice), aby tento příspěvek mířil rovnou na Charitu Nový Hrozenkov.** Abychom tuto formu podpořili, budou rozmístěny zapečetěné pokladničky na obecních úřadech a farách v našich obcích. O dalším umístění pokladniček budeme informovat prostřednictvím obecních rozhlasů začátkem nového roku. Pokud však situace dovolí, uslyšíte z rozhlasu o vrcholících přípravách malých i velkých koledníků, kteří vám přinesou koledu do vašich domovů.

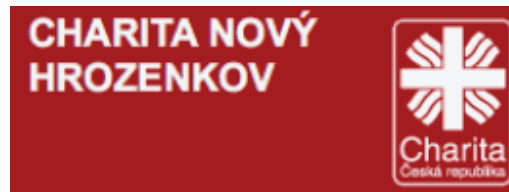
Ilustrační foto: Josef Vrážel

A co bude z výtěžku sbírky financováno? Obnovení vybavení kuchyně a zahrady Denního stacionáře Slunečnice, vybudování nového sociálního zařízení se sprchou pro nově zřízená dvě lůžka ke stávajícím třem naší odlehčovací služby. A jako každý rok, pomůžeme rodinám, které se dostanou do tíživé situace.

Charita Nový Hrozenkov zajišťuje: Charitní pečovatelskou službu, osobní asistenci, denní stacionář Slunečnice, domácí zdravotní péči, odlehčovací službu, domov pro seniory, odborné sociální poradenství sv. Rity, sociální rehabilitaci Lávká, mobilní hospicovou péči Doma, půjčovnu kompenzačních pomůcek, sociální dopravu.

Prosíme o Vaši štědrost

Mgr. Martina Pončíková, Ing. Danuše Martinková
Charita Nový Hrozenkov / Nový Hrozenkov 504 / 75604
tel.: 571451548 / reditel@nhrozenkov.charita.cz /
www.nhrozenkov.charita.cz

CHARITA NOVÝ HROZENKOV MÝMA OČIMA

Když jsem přemýšlela, kam se chci na praxi podívat, tak mě jako první napadla právě naše místní Charita. Především proto, že mě zajímalo, co se pod tímto pojmem všechno skrývá, a kdo za ním stojí. Zнала jsem totiž do té doby ne úplně celou část a jsem vděčná, že jsem měla možnost tohle zjistit, a alespoň na chvíli se stát součástí.

Během praxe jsem zjistila, že se bude konat i Setkání seniorů, a jelikož jsem pro každou společenskou akci, tak jsem neváhala a účastnila se taky. Do té doby jsem upřímně neměla ani tušení, že něco takového se tady pořádá a přišlo mi to jako skvělý nápad. Setkání probíhalo 30. září 2021 ve Velkých Karlovicích, nejprve byla od tří hodin svátost smíření, pak mše svatá v podání skvělého místního pana faráře. Mezitím, co byli všichni v kostele, jsme chystaly pohoštění a vyhřívaly prostory v pastoračním domě, aby se mohli všichni zahřát. Když se naši senioři začali scházet, tak už se jen povídalo, jedlo, pilo, hodovalo, a dokonce se navazovala i nová přátelství. Ta se dokonce týkala i mě, a asi budu mít co dělat, abych všechny moje nové přátele zvládla navštívit. Byla jsem mile překvapená, kolik se jich přišlo společně zasmát. Upřímně musím říct,

Foto: Bc. Dana Haferníková

že jsem nevěřila, že v člověku dokáže starší člověk vyvolat tolik emocí. Především ale radost ze života, ta na setkání rozhodně nechyběla. Mě samotnou, a věřím, že nejen mě, jejich spokojené tváře zahřály u srdíčka. Zazpívalo se několik známých písniček s panem harmonikářem. Vypila se káva a čaj, snědly chlebičky a buchta od naší Aničky a naši staříci odcházeli s úsměvem na tváři v doprovodu holek pečovatelek, které je dovezly zpátky domů. Možná je pro někoho z nás až nepředstavitelné, jak může být pro někoho staršího takové odpoledne obohacující nebo minimálně příjemným zpestřením chladného podzimu.

Za celou praxi jsem měla možnost nahlédnout do všech druhů služeb Charity, a kdybych měla Charitu Nový Hrozenkov popsat pár slovy, tak je to místo, kde se sešli lidé s velkým srdcem a touhou pomáhat. Práce tady totiž není pro každého. S odhodláním pro tuhle práci se asi fakt musí člověk narodit a věřím, že všichni jsou tu na správném místě. Já měla tu možnost a čest se aspoň chvíli podílet na chodu této organizace a musím říct, že tato zkušenost mě obohatila natolik, že z ní budu čerpat ještě dlouho. Také se mi dlouho nestalo, že bych se cítila někde tak dobře. Moc za to děkuji a věřím, že jsme se v Charitě neviděli naposledy.

Valentýna Čecháková, praktikantka

Spolek seniorů ve Velkých Karlovicích

„Čas plyne pořád stejně. To jenom my lidé máme pocit, že nám běží stále rychleji“.

Dnešní čas se skutečně zrychlil natolik, že neovlivňuje jenom lidi, ale už i přírodu. I ta jako by přistoupila na naši hru a rozhodla se svůj roční cyklus přizpůsobit moderní době. Zdá se, že čtyři roční období zredukovala na dvě. Z léta jdeme přímo do zimy a z ní zase do léta. Jaro a podzim jsou přežitkem, zbytečně zdržují. Je třeba reagovat pružně a rychle.

Také pro karlovské seniory nezačal letošní rok lednem, ale až červnem. Od loňského října až do poloviny června byly naše aktivity utlumeny. V tomto případě ne z rozmaru přírody, ale vzhledem k epidemickým nařízením. Abychom trochu dohnali časové manko, scházeli jsme se pak mimořádně i o prázdninách. Bylo to trochu náročnější, protože v tuto dobu hlavně naše seniorky prostě nemají opravdu čas. Jako bychom tušili, že nás opět moc dlouhý podzim nečeká. Ale přesto se nám podařilo i v tomto krátkém čase uskutečnit pár pěkných akcí.

První z našich akcí byl zájezd do Strážnice, kde nás čekala plavba lodí po Baťově kanálu a dále skanzen v Modré. Na výlet jsme se velmi těšili, ale zároveň tu byla jistá obava. Do Strážnice jsme totiž jeli na konci června, tedy týden po ničivém tornádu, které zcela zdevastovalo několik vesnic mezi Hodonínem a Břeclaví. Všichni máme dosud v paměti obrázky totální zkázy, které tenhle u nás nevidaný živel způsobil.

Autobus s naším perfektním řidičem Romanem nás ale dovezl bez problémů do Strážnice, kde jsme nastoupili na výletní loď. Na ní jsme absolvovali plavbu do Petrova a pak zpět do Strážnice. Protože hladina kanálu byla klidná jak rybníček na návsí, žádná mořská nemoc se nekonala. Někdo možná očekával větší adrenalin, tedy to kymáčení lodi z boku na bok a následné krmení rybiček. Nic takového nenastalo, ale zajímavý zážitek jsme měli při proplutí plavební komorou, která u Petrova vyrovnává osmimetrové rozdíly hladin této vodní cesty. Tak se nám poštěstilo zahlédnout velmi zajímavého a velmi plachého vodního ptáka, který zde hnízdí, a to **kvakoše nočního** (o jeho existenci u nás jsme do té doby neměli tušení). Na kvakoše, který se stal takovým maskotem této vodní cesty, nás upozornila naše paní průvodkyně. Velmi poutavě nám vyprávěla o přírodě kolem nás a také o historii vzniku Baťova kanálu. Ten byl zbudován ve 30. letech minulého století a sloužil k dopravě lignitu (hnědého uhlí) z Rohatce do Baťových továren a tepláren v Otrokovicích. Zpočátku byly lodě taženy koňmi, později traktory a část cesty zajišťovaly remorkéry. Lodě na této cestě musely proplout čtrnácti plavebními komorami, které vyrovnávaly výškové rozdíly hladin. Za druhé světové války byl kanál velmi poničen, doprava touto cestou přestala být rentabilní a na začátku šedesátých let byla ukončena. Baťův kanál v současné podobě v délce 52 km byl obnoven po roce 2002 a nyní patří k nejvyhledávanějším cílům návštěvníků z celého Česka.

Strážnici jsme opustili a naším dalším cílem byl Velehrad, spojený zejména s návštěvou baziliky Nanebevzetí P. Marie a sv. Cyrila a Metoděje. Naší poslední zastávkou byla Modrá u Velehradu. V této malé vesničce je tolik zajímavostí, že by to stačilo na celodenní výlet. Najdete tady archeoskanzen, který přibližuje život našich slovanských předků s replikami jejich obydlí, sladkovodní a botanickou expozici Živá voda a také pastviny s pratury, kteří sem byli dovezeni ze středočeských Milovic. Z časových důvodů jsme mohli využít pouze část z této nabídky. V expozici Živá voda jsme navštívili velký prosklený sladkovodní tunel, který je pod hladinou rybníka. Když v něm stojíte, vidíte kolem sebe proplouvat ryby od těch malých až po velké kapry, impozantní sumce a zejména vyzy, které patří mezi největší sladkovodní ryby. Následovala procházka kolem přírodního koupaliště a také po dřevěných lávkách, které vedou nad ohradami s odpočívajícími pratury. A pak už následoval návrat domů.

Další z našich aktivit, mimo pravidelné schůzky, bylo na konci září oblíbené Zábavné odpoledne v Restauraci u Muzea. Pozdravit nás přišel i náš pan starosta Miroslav Koňářik a vedoucí IC našeho muzea paní Dagmar Stoklasová. Po velmi dobrém a vydatném obědě a po odpolední kávě s výborným frgálem od Bohušky následovala bohatá tombola. O hudební doprovod se postaral pan Miroslav Trebula a spolu s ním jsme si všichni s chutí zazpívali. Ostatní hosté ve vedlejším lokálu nebo ti venku si mysleli, že tam právě probíhá nějaká zkouška pěveckého spolku. Protože když se začne zpívat, promění se celý senior klub v jeden velký pěvecký sbor. Abychom nebyli orientovaní jenom na zábavu a jídlo, udělali jsme si čas i na trochu duchovna a estetiky. Na konci října jsme navštívili galerii pana Ladislava Boráka v Jezerném. V útulné galerii jsme obdivovali jeho krásné řezby, sochy a reliéfy a také originální obrazy jeho dcery Lenky Návrátové. Umělecká díla pana Boráka najdete jak v galeriích, tak i v soukromých sbírkách po celém světě. Pro nás je asi nejznámější jeho socha madony Karmelské v karolinském kostele. Tato socha z lipového dřeva patří mezi největší dřevěné madony u nás (je vysoká 253 cm) a je také zapsána v Guinnessově knize rekordů. Protože panu Borákovi při práci na karolinské madoně kus klátu zbyl, vyřezal z něho sošku, tzv. rodinnou madonu, která zdobí i jeho galerii. Takže vznikly vlastně madony dvě, karlovská a karolinská. Unikátní dřevěnou vyřezávanou křížovou cestu můžeme také obdivovat v kapli sv. Anežky České v Březůvkách u Zlína. Mezi jeho známá díla v cizině patří reliéf Krista, který je k vidění v evropském řezbářském institutu v německém Liechtensteinu, nebo reliéf Valašského zbojníka v americkém muzeu v Iowě. Výčet jeho uměleckých děl umístěných u nás nebo v cizině by vydal na dlouhý seznam. Při své návštěvě v galerii jsme si mohli prohlédnout i obrazy jeho dcery - ostatně název výstavy, která zde byla k vidění od 9. 8. do 15.10.2021 měla název Otec a dcera. Zatímco sochy a řezby pana Boráka mají zejména náboženský motiv, kde z tváří žen vyzařuje klid a rozjímání, tváře žen na obrazech jeho dcery jsou barevné a plné různých emocí. V galerii nám bylo velmi příjemně, pozorně jsme poslouchali zajímavé vyprávění paní Borákové. Svou chvilku mezi prací nám věnoval i pan Borák, a nakonec se s námi i vyfotil. Děkujeme oběma za krásné odpoledne a za jejich milé přijetí i mimo výstavní dobu.

Bychom si utříbili dojmy z výstavy a také udělali něco prospěšného pro naše zdraví.

Naše poslední říjnové setkání se neslo v duchu tvořivé práce. Přišla mezi nás paní Dita Drozdová a předvedla nám, jak si můžeme sami doma vyrobit krásný a originální adventní věneček. Ať už na stůl nebo na dveře. Při zhotovování věnečků dává více přednost přírodním materiálům, ale samozřejmě lze použít cokoliv jiného. Fantazii a představivosti se meze nekladou. Jenom je potřeba sladit vše tak, aby náš výtvor nepřipomínal poutovou atrakci. Obdivovali jsme šikovné ruce paní Dity, a hlavně její nápaditost a originalitu. Ani jsme netušili, co všechno se dá ke zdobení věnečků použít. Vedle šíšek, žaludů, kaštanů, ořechů třeba i močyně. Ta je pěkná sama o sobě, ale odstřížením konce lampionku si vytvoříme hezký květ. Také její věneček z hotového korpusu zdobený vpichovanými kousky modrostříbrné stuhy vypadal úžasně. Díky paní Dítě jsme z naší schůzky odcházeli krásně naladěni. Bylo od ní velmi milé, že nám věnovala svůj čas a také inspiraci, jak si sami můžeme zkrášlit své domovy.

A tím náš spolkový život skončil, opět zasáhla vyšší moc a naše schůzky byly odsunuty na neurčito.

Letošní rok se chýlí ke konci. A byl to opět rok, který se nesl v duchu nekončící epidemie covidu, plný nejrůznějších krizí a konfliktů. Ať již u nás doma nebo jinde ve světě. Přejme si proto, aby nastávající vánoční svátky byly opravdu dny klidu, lásky a pokoje. Abychom po celý příští rok byli všichni zdraví a měli radost ze života.

Marta Čecháčková

MUDr. David Nosek po roce ordinace v Karlovicích

Minulý rok jsem byl osloven, abych se představil v Karlovském zpravodaji a opět po roce seznamování se s Valašskem a Karlovicemi jsem se rozhodl napsat pár slov. Věřím, že většina z karlovských občanů poznala i mě, a tedy nebude tento článek tak anonymní.

Před psaním těchto slov jsem se podíval na loňské otázky a odpovědi. Pokusím se navázat, respektive pokračovat či rozvinout ty, u kterých to dává smysl.

Při poznávání přírodních tajů Velkých Karlovic jsem pokročil, ale ne tolik, kolik bych si přál. Zbytek mé rodiny, manželka, syn a dcera, měli o něco více štěstí, měli více času a energie. Já jsem se podíval nejvíce po Karlovicích „bohužel“ hlavně služebně při návštěvách pacientů. „Bohužel“ píši jen kvůli tomu, že bych raději vybíral cesty a túry po hřebenech svévolně, ale i tak... aspoň něco. Rodince se dle vyprávění na zalíbení Velkých Karlovic, myslím, nic nezměnilo.

Nezměnil se ani náš úmysl zde zakořenit. Pořád sníme postavit dům s velkou zahradou. Občas se mě v ordinaci ptáte, jestli už stavíme. Nestavíme. Po roce ještě není kde na svém zakořenit, ale chápeme, že ne vše lze zařadit lusknutím prstů. Kompromisy, záměry a vyhlídky k tomu ale snad jsou, takže hledíme do budoucnosti a doufáme, že se náš sen splní. Protože jsme si Velké Karlovice uvědoměle vybrali mezi jinými obcemi kvůli podmínkám prostředí naší budoucnosti, musím ale na rovinu říct, stejně jako vedení obce, že kdyby se situace nevyvíjela nebo se nedodržovaly sliby, tak bychom bohužel museli hledat místo pro kořeny jinde. Nemá smysl stavět dům a zahradu, když jsou děti už velké a možná na odchodu do vlastního samostatného života.

Nyní už se dokážu lépe vyslovit v tom, jestli mě něco překvapilo. Pokusím se nyní trochu odlehčit a s úsměvem píši, že mě překvapilo pár opakujících se frází, které medicína nezná. Nejvíce mě baví asi pojem „kolující nebo putující zánět v těle“. Vždycky si představím tělo, jeho orgánové a hormonální systémy ve všem propojené a potom se do toho snažím vsadit ten „zánět“, který putuje a zlobí tu tam a tu zase jinde... nevím, nevím, prostě jsem to ještě nedokázal dát dohromady. Ale to je opravdu k pousmání a snažím se vyhradit čas k nějaké formě vysvětlení, jak asi biologický systém může fungovat či nefungovat, ale zkrátit 6 let akademického studia a další léta klinické praxe do několika minut při vyzvánějícím zvuku telefonu nebo ůkání na dveře je těžké.

Všichni víme, jaký rok jsme prožili. Takový rok změnil život všem a nikdy už nebude život stejný. Já ho prožil hlavně prací pro Vás a trochou spánku. Na koníčky a již popisované poznávání Karlovic zbylo jen minimum času. Nestěžuji si, prostě to patří k mé profesi, kterou se snažím vykonávat podle nejlepšího vědomí a svědomí ku prospěchu pacienta, tak jak zdravotnictví a právo umožňují dle definice poskytování zdravotních služeb podle pravidel vědy a uznávaných medicínských postupů, při respektování individuality pacienta, s ohledem na konkrétní podmínky a objektivní možnosti. Ale když jsem minulý rok psal, že ještě nějaké rezervy sil jsou, tak už nejsou. Věnovali jsme v ordinaci v relativně klidném létě čas nabídkám, abychom nyní nebyli všichni tam, kde jsme. A proto odpočinku moc nebylo.

Jako vloni se pokusím ještě něco vzkázat. Při vši snaze o dodání informací a sdělení se určitě nedostalo ke všem a Karlovský zpravodaj si čte více sousedů, než kam třeba dolehne zvuk místního rozhlasu. Sociální sítě a jiné hromosvody hněvu nepoužívám už od roku 2014, protože jsem shledal jejich přínos pro mou osobu za kontraproduktivní. Občas mi někdo vypráví, co se píše i na místních virtuálních sociálních kanálech, zakroutím hlavou a doporučuji odpovědět s doporučením podat přihlášku na lékařskou fakultu. Je fascinující, že i někdo superanonymní může v tomto prostředí šířit z různých důvodů třeba strach a při superpřesdílení se pak stává jakákoliv informace pro mnohé nevyvratitelným faktem.

Však slovo strach je v latině ekvivalentem slova terror, a kdo je poté ten, kdo strach šíří? Ale zpět k běžnému životu zde. Nejsem asi sám, kdo vidí, jak se společnost rozděluje. Zde ve Velkých Karlovicích je náboženství více spjato s běžným životem, než v prostředí odkud pocházím. I proto chci už od našeho přistěhování navštívit a mám v plánu navštívit i jako nevěřící nedělní mši či jiný církevní obřad jako historicko-sociálně-kulturní dědictví, ale nechtěl jsem při všech omezeních zabírat místo věřícím. Při svých znalostech, kdybych si měl k podobnosti s naší nynější situací vybrat situaci popsanou v prastarých knihách, byla by to asi část o babylonské věži, kdy si přestáváme rozumět, jako bychom začali mluvit jinými jazyky a neporozumění nás odhání od sebe. Ale aniž bych chtěl zbytečně moralizovat, není právě náboženství, ať křesťanské nebo jiné k tomu, abychom my lidé na sebe byli vlídnější a pomáhali si? Poslední měsíce se na nás ze všech stran valí vakcinace. S čistým svědomím říkám, že tento asi 300 let fungující vynález za svou dobu zachránil miliardy životů. Otázkou proti strachu z aktuálního očkování je, kdyby chtěl někdo tímto nástrojem vědy záměrně poškodit lidi, co by tím získal? Podívejte se, když se vyřadí nějaká továrna na čipy na druhé straně planety, nebo nepřijdou do práce dělníci z přístavů, tak už kolabuje celosvětová ekonomika a trpíme nedostatkem a inflací. Proto nedávají smysl argumenty tohoto charakteru. Středověk se nenazývá dobou temna, proto, že by bylo více tmy. Osvícenství také nebylo období rozsvícených svíček. Čarodějnice se upalovaly ze strachu. Strach z neznámého je emoce, bránící rozvoji civilizace, a je možné, že nás nyní opět uvrhne do temnoty. Vakcinací nechraňte jen sebe, ale i své blízké. Vakcinaci proti COVID19 nepotřebuje jen ten, kdo žije dokonale osaměle, tzn. nechodí vůbec do obchodu, nesetkává se vůbec s lidmi, vlastně si nepřečte tento text, protože se k němu nemá šanci dostat, a nikdy neslyšel a neuslyší slovo COVID19. Respektuji svobodu názoru, i já mám názor, který zde prezentuji a vytvářím si ho podle svých zkušeností z práce s problematikou. Kdo si chce vytvořit vlastní zkušenosti, tak nemocnice dobrovolníky na covidových odděleních určitě ocení. I když se možná zdají moje slova s nádechem pesimismu a únavy a do jisté míry to tak je, tak stále věřím, že šance na návrat k normálnímu životu a práci je, a to je také mé velké přání. Ale samo se to nestane a je to úkolem nás všech. Vyzývám tedy všechny, aby k očkování přišli, třeba s otázkami, ale beze strachu a dobrovolně, i třeba s nějakým stupněm sebezapření. Pokud se chcete domluvit předem na termínu, tak na e-mailu: ordinace@doktornosek.cz nebo [sms](sms:602691992) zprávou na čísle 602691992. A obecně vězte, že když do ordinace voláte a nemůžete se dovolat, tak je to asi tím, že pracujeme s pacienty, kteří jsou právě v ordinaci. Pokud Vám nejsme schopni zvednout telefon, tak to na jiném telefonním čísle nebude jiné. A je třeba to zkoušet dál a dál nebo se zamyslet, je-li telefonát nutný. Stejně tak nevíme, kdy kdo přijde do čekárny, nebo jak dlouho se tam zdrží. Často slychávám, jak jezdí a nejedí autobusy, proto nejde vytvořit objednávací systém pro všechny termíny, protože ne všichni z Vás mají možnost se do čekárny dostat v přidělený čas.

A stejně jako před rokem, úplně všem přeji klidné Vánoce v úzkém kruhu rodinném, a hlavně s pevným zdravím, které ať přetrvává i v roce 2022 a všech dalších.

David Nosek, praktický lékař ve Velkých Karlovicích

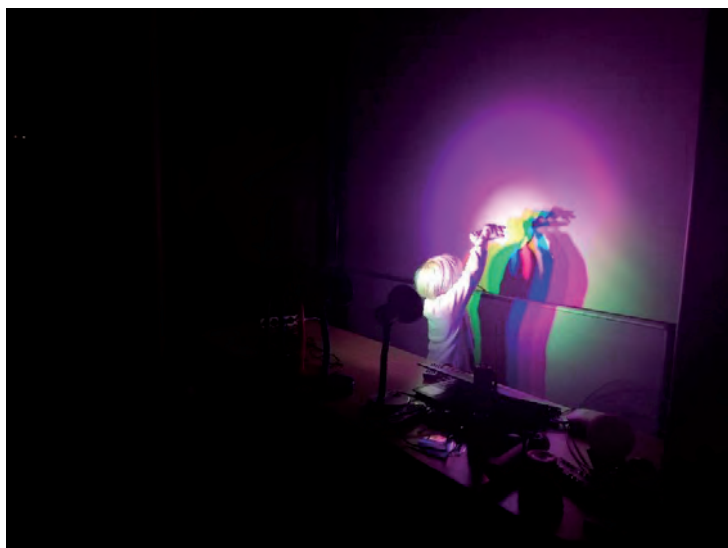
Informace z ordinace MUDr. Davida Noska

V ordinaci ve Velkých Karlovicích očkujeme první, druhé i třetí dávky proti COVID19. Očkujeme vakcínami MODERNA (SPIKEVAX), PFIZER (COMIRNATY), JOHNSON & JOHNSON (JANSSEN). Možnost očkování je veřejná pro KOHOKOLIV, i kdo obvykle k nám nechodí. Termín a možnosti lze dohodnout na e-mailu ordinace@doktornosek.cz nebo pomocí SMS na tel. 602 691 992.

KARLOVSKÝ TROJLÍSTEK INFORMUJE

I když čas ubíhá pořád stejnou rychlostí, v různých situacích se nám může zdát, že plyne zcela jiným tempem. Obzvláště při příjemných a radostných chvílích máme pocit, že ubíhá velice rychle. A jinak je tomu i v naší školce. Nestačíme se divit, jak ten čas od září utekl a nyní již s našimi dětmi píšeme dopis Ježíškovi. Pojďte si s námi zavzpomínat a projít si naši cestu od podzimu k Vánocům.

V září a v říjnu byl provoz některých tříd bohužel omezen z důvodu výskytu onemocnění covid-19. A tady nám čas opět ukazuje, jak je relativní. Zdá se nám, že přítomnost tohoto nežádoucího viru je tady s námi již celou věčnost. Naše velké díky za spolupráci a pochopení patří rodičům všech dětí, kterých se toto omezení dotklo. Bohužel covid ovlivnil i akce, které doplňují náš školní vzdělávací program a kterých jsme se museli z důvodu přijatých opatření vzdát. Tuto ztrátu jsme se snažili našim dětem vynahradiť.

Pro děti ze třídy Motýlků jsme zrealizovali projektový den v rámci výzvy OP VVV - Šablony II na podporu polytechnického vzdělávání s názvem „Poznávejme svět světlem“ ve Hvězdárně Valašské Meziříčí, v němž si děti zahrály na malé fyziky. Hravou formou se seznámily se světlem kolem nás. Děti si vyzkoušely zažehnout jiskru prostřednictvím křesadla, pomocí pokusů zjišťovaly, který materiál světlo propouští a jak se světlo odráží. A co stín? S ním si děti zahrály stínovou hru, při které zažily spoustu legrace. Na závěr děti pozorovaly přes speciální brýle fascinující rozklad světla. V dalším projektovém dnu „Po stopách divočiny“ jsme se zaměřili na environmentální vzdělávání. Děti ze třídy Motýlků navštívily prostory vsetínského zámku, kde se seznámily s lesní zvěří a jejími charakteristickými znaky. Děti tvořily sádrové odlitky zvířecích stop, naučily se, jak se chovat při setkání s medvědem a seznámily se s příběhem o medvědovi z Valašska přezdívaném Míša z Brodské. V rámci tohoto dne děti navštívily také výstavu „Na pytlácké stezce“, kde si prohlédly pasti a vábníčky a poznaly minulost lovné zvěře na Valašsku. Seznámily se také s přírodním bohatstvím valašské krajiny - se zvířaty ve vodě, na louce, na pastvinách, v lesích i v lidských sídlech. Tento projekt byl zakončen

dechberoucím výhledem z ochozu věže vsetínského zámku.

Pro děti ze třídy Včelíček jsme naplánovali projektový den „Planety kolem nás“ rovněž ve Hvězdárně Valašské Meziříčí, v němž se seznámily s názvy a barvami planet. Na speciálním modelu Země si děti vyzkoušely, jak se tvoří v atmosféře mraky a získaly zajímavé informace o životě kosmonautů ve vesmíru. Na závěr proběhla exkurze k dalekohledu, kde jsme pozorovali naši nejbližší hvězdu - Slunce.

Nezapomněli jsme ani na naše tradiční akce spojené s podzimem. Ve třídě Berušek si děti nejdříve vytáhly řepu a vykopaly brambory, ze kterých si vyrobily krásné skřítky Bramboráčky. Pomocí kouzelného klíče uzamkly les před blížící se zimou. Naše pilné včelíčky shrabaly listy na školní zahradě a využily podzimního větru k pouštění draka na kopci za školkou. A děti ze třídy Motýlků? Ty provoněly naši školku jablečným štrúdlím a se zbylými jablíčky se nezapomněly rozdělit s jeleny v Miloňově. Než jsme se nadáli, byl tady advent a čas příchodu vzácné návštěvy – Mikuláše, anděla a čerta. Nechtěli jsme nic riskovat, a tak jsme si pro ně připravili písničky, básničky a čertí taneček, který smazal všechny naše černé puntíky z knihy hříchů. Za odměnu jsme si vysloužili mikulášské balíčky. Nepodcenili jsme ani přípravu na náš vánoční den ve školce. Děti nakreslily svá vysněná přání, která jsme vložili do vyzdobené obálky adresované Ježíškovi. O doručení se postaraly balóčky nafouknuté heliem, které vynesly naše přání až do nebes.

Ráda bych poděkovala všem zaměstnancům mateřské školy, kteří pro děti každodenně vytvářejí harmonické, přátelské a čisté prostředí s chutným a zdravým stravováním. Vám rodičům děkujeme za vzájemnou spolupráci a Obci Velké Karlovice za podporu, kterou vkládá do předškolního vzdělávání. Velké poděkování rovněž patří našim sponzorům - Tomáši Chudějovi, Marii Růčkové, Petru Slovákovi, Jiřině Juránové, Ivetě Urbanové, Janě Markové, Lucii Valigurové, Milanu Podešvovi, Páté lesní a.s. a všem ostatním, kteří v roce 2021 jakkoliv podpořili naši školku.

Jak řekl Jan Werich: „Čas má plné kapsy překvapení“, a proto Vám za kolektiv zaměstnanců mateřské školy přeji, aby Vám nový rok 2022 přinesl mnoho příjemných překvapení, pevné zdraví, hodně lásky a klidu.

Jana Maňáková

Akademická sochařka a keramička Marcela Vajceová-Hofmanová jubilující

Paní Marcela a malá Marcelka na obraze Karla Hofmana, foto Jaroslav Kneisl

zahraničních přehlídek sochařské a keramické tvorby. Je nositelkou celé řady ocenění. Od roku 2000 žije ve Velkých Karlovicích na Soláni. V červnu 2000 spoluzaložila otevřené sdružení – Kruh přátel Karla Hofmana, které usiluje o oživení výtvarné tradice na Soláni a kolem Soláně, a které si klade za cíl popularizovat, rozšiřovat dokumentaci o životě a tvorbě malířů, kteří žili na Soláni, organizovat výstavy a kulturní akce výtvarného a národopisného zaměření. U příležitosti jejího výročí jsem jí požádala o rozhovor.

Všichni známe krásný fotogenický dům na Soláni - Atelier Hofman. Mnozí z nás jsou pravidelnými nebo občasnými návštěvníky výstav, které zde pořádá paní Marcela, energická dáma, které by mnozí mladší mohli její elán závidět. Dům, galerie i nádherná lesní zahrada nese pečeť jejího uměleckého vkusu a originálních nápadů. Nikdo by nehádal paní Marcelu její věk, 30. listopadu oslavila životní jubileum, 80 let. Přejeme jí zdraví, sílu a svěžest, neustávajícího tvůrčího ducha a dobré lidi kolem.

Marcela Vajceová se narodila 30. listopadu 1941 ve Zlíně. Po ukončení povinné školní docházky studovala v letech 1956 - 1960 na Střední uměleckoprůmyslové škole v Uherském Hradišti. V letech 1961 - 1967 ve studiu pokračovala na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze u profesora Otto Eckerta. Přestože žila v Praze, patřila charakterem svého díla převážně Valašsku, kde v mládí načerpala tolik trvalých dojmů a citových zážitků, že výrazně poznamenaly její výtvarné dílo. Od roku 1968 se zúčastňovala tuzemských i

Jaké jste měla dětství a vztah se sestrou Drahomírou, jak Vás ovlivnil tatínek, národní umělec Karel Hofman?

Dětství, které jsem prožila se svou sestrou Drahomírou bylo plné lásky a pohody, ovlivněné tím nejlepším otcem, jakého si člověk může přát. Valašsko a atmosféra, ve které jsme vyrůstaly, byla plná výtvarna a to nás obě ovlivnilo na celý život. Nejvíce však vzpomínám na prázdniny u staříčka v Jablůnce a s tím spojené všechny práce na poli, senoseče, žně, pasení krávy, noci strávené na seně ve stodole. Tam byly mé první velmi silné vztahy k půdě, přírodě a zvířatům.

Kdy se u Vás začaly projevovat výtvarné sklony? Chtěla jste být vždy keramičkou a sochařkou? Co rozhodlo?

V době, kdy se dítě rozhoduje, čím bude a co bude dál u mne rozhodl můj otec. Já jsem žádné mimořádné výtvarné sklony neměla všeho jsem dosáhla pílí a vytrvalostí a zřejmě tam bylo kus talentu, který se projevil později.

Měla jste možnost zahraničních studijních cest? Kde se Vám nejvíce líbilo?

Ano, během studia na VŠUP v Praze jsem navštívila Německo, Rusko, Švédsko, symposium ve Vilniusu, ale nejvíce mi přinesla cesta s mým otcem do Paříže a Itálie, kde jsem konečně viděla v originálech díla nejslavnějších světových autorů, která jsem do té doby znala jen z literatury.

Vystavovala jste i mimo českou republiku, máte nějaké ocenění v zahraničí za svou tvorbu?

Ano, zúčastňovala jsem se na výstavách například Mnichov, Londýn, Brusel, Kuvajt, Moskva, Madrid, Qualdo Tadino, Istanbul, Havana...Co se týká ocenění, to jsem získala ve francouzském Vallauris a Gdaňsku. Největším oceněním byla zlatá medaile v Mnichově.

Jaké to pro Vás bylo, přestěhovat se z Prahy natrvalo na Soláň? Nelitujete někdy za zimní nepohody svého rozhodnutí?

Přesun z Prahy na Soláň byla sice velká změna, ale byla jsem na ni připravena, neboť po celou dobu mé profesní tvorby jsem Soláň pravidelně navštěvovala. Nikdy jsem svého rozhodnutí nelitovala i když byla období velmi těžká a nyní v době koronaviru také.

Krásné prostředí Vaší zahrady přímo vybízí k pořádání koncertů i svateb. Jaké jsou ohlasy od účastníků a jak to vidíte Vy? (Mně osobně to uchvátilo.)

Zahrada neměla vždy dnešní podobu, bylo a je to velké úsilí moje a dnes již bez pomoci vynikající zahradnice bych to sama nezvládla. Vždy jsem toužila, aby byla i zahrada přírodním výstavním prostorem, což se daří, jen občas mi to komplikují velké větry soláňské. Co se týká návštěvníků, jejich ohlasy jsou velmi pozitivní.

Kolik jste už uspořádala výstav na Soláni?

Každý rok u nás proběhnou 4 výstavy, jaro, léto, podzim, zima, z nichž nejvýznamnější je ta letní, která je součástí Malířských cest okolo Soláně. Za těch 22 let co žiji na Soláni se to dá lehce spočítat, je to neuvěřitelné číslo 88.

Které své dílo máte nejraději, máte k němu největší vztah?

Nemohu říct, které dílo mám nejraději. Ale rozhodně vrcholem mé tvorby jsou ženská torza vymodelovaná z drsné šamotové hlíny, některá z nich zjemnělá dotekem plátků zlata.

Co byste si přála do budoucna?

Mým přáním do budoucna je, aby mně zdraví a síly stačily pokračovat, aby moje největší pracovní opora se mnou vydržela i nadále a aby se k nám lidé rádi vraceli a bylo mezi nimi víc Karlovanů.

Děkujeme Vám, paní Marcela, za veřejnost i za Obecní úřad za Vaši práci, kterou obohacujete život v naší obci. Jsme rádi, že Vás máme. Přejeme hodně zdraví.

Jitka Ryplová, s využitím textu Marie Mikulcové z knihy Kulturní toulky Valašskem

Perličky z knihovny

ČTENÁŘI

Když už nás ten Covid neopouští, tak jsme se aspoň pustili do organizování některých akcí v uzavřených skupinách. Jako například pasování na čtenáře. Tentokrát opět kvůli Covidu malinko opožděně jsme na čtenáře pasovali naše druháčky. A bylo to vskutku pohádkové....

KOMIKS

Víte, jak je těžké namalovat třeba „prd“? Tak přesně o tom se mimo jiné přesvědčili i naši knihovně žáci 5. třídy ZŠ Velké Karlovice na besedě pojednávající o vzniku a historii komiksu. Do tématu je zasvěcovali komiksoví „specialisté“ Vaculíková - Kubík. A že odjížděli spokojeni... kluci a holky se orientovali a svými dotazy je čas od času dostali doslova do úzkých...

KRABICE OD BOT

I letos máme v knihovně Vánoce jak se patří. A nezapomněli jsme ani na ty, kteří by je možná úplně veselí neměli. Opět jsme se zapojili do akce, kterou pořádá Diakonie s názvem „Krabice od bot“. Díky malým i velkým jsme pod naším stromečkem nashromáždili 13 dáreků - krabic od bot, které udělají radost potřebným - velkým i malým. Tisíceré díky za vaši ochotu a dobrotu...

OCENĚNÍ

Udála se velká věc. Bylo to v říjnu, kdy byla naše knihovna oceněna. Stali jsme se knihovnou Zlínského kraje. Velké poděkování především našemu zřizovateli, neboť se nebál podpořit myšlenku trochu "jiné" knihovny. Tisíceré díky vám všem, že nám zachováte přízeň. Moc si toho vážíme a radost z toho máme velikou.

KRÁTCE

A ještě telegraficky: V pondělí 6. prosince nám do knihovny přišel vypomoci sám Mikuláš. Stále probíhá výprodej knih (ve dnech, kdy se půjčuje). Připomínáme cvičení jógy v knihovně, vždy v pondělí nebo v pátek (více informací paní Alena Holubcová, tel. 725 106 969).

PŘÁNÍ

„Na světě není nikdy nic úplně špatně. Dokonce i zastavené hodiny ukazují dvakrát za den správný čas“, říká spisovatel Paulo Coelho. S touto myšlenkou prožít ty letošní svátky a vstoupit s ní i do nového roku 2022 by možná nebylo tak úplně špatné...

...tak tedy ŠŤASTNÉ A VESELÉ NÁM VŠEM

Renata Holčáková

Kostel Panny Marie Sněžné

Termíny bohoslužeb ve vánočním období:

Pátek 24.12.	22:00 hod. - půlnoční vigilie
Sobota 25.12.	8:00 hod. a 10:30 hod.
Neděle 26.12.	8:00 hod. a 10:30 hod.
Pondělí 27.12.	8:00 hod.
Úterý 28.12.	8:00 hod.

Středa 29.12.	18:00 hod.
Čtvrtek 30.12.	8:00 hod.
Pátek 31.12.	adorace od 15:00 hod. do 16:00 hod. 16:00 hod. mše svatá
Sobota 1.1.	8:00 hod. a 10:30 hod.
Neděle 2.1.	8:00 hod. a 10:30 hod.

Milostivé léto přináší dlužníkům naději

Občanská poradna Vsetín má dobrou zprávu pro ty, kteří se ocitli v dluhové pasti kvůli dluhu u veřejnoprávních institucí. Díky tzv. milostivému létu mají šanci své závazky splatit. Na to, jak přesně má tento program fungovat, jsme se zeptali vedoucí Občanské poradny Vsetín Ivany Měrkové.

Co je to milostivé léto?

Milostivé léto představuje šanci vymanit se z dluhové pasti pro lidi, kteří dluží peníze veřejnoprávním institucím. Dlužník zaplatí exekutorovi jen jistinu (tedy původní dluh) a poplatek za uzavření exekuce ve výši 900 korun. Všechny další poplatky, jako jsou úroky, penále či poplatky exekutorovi stát dlužníkovi odpouští.

Zmínila jste, že milostivé léto se vztahuje jen na dluhy u veřejnoprávních institucí. Jaké to jsou?

Typicky jde o zdravotní pojišťovny kvůli neuhrazenému zdravotnímu pojištění nebo o obce, kde občané dluží za neuhrazené poplatky za psa či svoz odpadů. Dále jsou to například nemocnice, dopravní podniky nebo ČEZ.

A na jaké dluhy se naopak nevztahuje?

Na jakékoli úvěry, ať už u bank či nebankovních společností. Milostivé léto se dále nevztahuje na splátky na kreditních kartách nebo kontokorentech. Neplatí ani pro daňové či správní exekuce nebo dluhy vznikající neplacením výživného.

Jak se díky milostivému létu veřejnoprávního dluhu zbavit?

Nejprve doporučujeme zaslat exekutorovi doporučený dopis, ve kterém dlužník uvede, že chce splatit svůj dluh právě prostřednictvím milostivého léta. Důležité je se zde odvolat na konkrétní zákon, který milostivé léto umožňuje. Je to část druhá čl. IV bodu 25 odst. 1 až 8 zákona č. 286/2021 Sb. Pokud dlužník nezná výši jistiny, tedy původního dluhu, ve stejném dopise se na něj doptá. Důležité je také, aby se dlužník dotázal, na jaký účet je potřeba částku zaslat. Součástí tohoto dopisu by mělo být také jméno a sídlo exekutora, adresa a datum narození dlužníka. Poté, co dlužník od exekutora získá potřebné informace, může dluh splatit.

Kdy má dlužník peníze poslat?

Částku musíte nutně zaslat v období od 28. října 2021 do 28. ledna 2022. Částku lze buď poslat najednou, nebo v několika splátkách, vždy ale během stanoveného období.

Jak se změní život lidí, kteří budou moci svůj dluh splatit?

Lidé se zbaví především závazků, které v době svého vzniku byly poměrně nízké. Může se jednat například o opomenutou platbu zdravotního pojištění, která však za léta narostla na penále a dalších poplatcích do prakticky nesplacitelných částek. V milostivém létě vidím velkou příležitost zbavit se tíživých exekucí, které vznikly nevědomostí nebo z nerozváženosti. Pokud lidé díky milostivému létu budou schopni splatit své závazky, mohou si např. pořídit bankovní účet a žít beze strachu z nevídaných návštěv exekučních vykonavatelů. Lepší výchozí pozici budou mít také na trhu práce či trhu s bydlením.

Jak lidem pomáhá Občanská poradna Vsetín?

Dlouhodobě s našimi klienty řešíme dluhovou problematiku, ať už jde o problematiku exekucí nebo například podávání insolvenčních návrhů. Jsme akreditovanou osobou, které Ministerstvo spravedlnosti udělilo povolení na poskytování služeb v oblasti oddlužení. Taktéž jsme členy Asociace občanských poraden. Samozřejmě poskytujeme poradenství také v jiných oblastech jako je bydlení, pracovní-právní, rodinné, mezilidských a majetkoprávních vztahů, trestní právo, sociální pomoc a dávky. Naše služby nabízíme bezplatně. Zájemci se na konzultaci mohou objednat na tel. čísle 774 262 243 nebo navštívit náš web www.vkci.cz. Konzultace poskytujeme v naší vsetínské centrále a také v našich pobočkách v Novém Hrozenkově, Velkých Karlovicích, popř. také ve Valašských Kloboukách a Bystřici pod Hostýnem.

Platba poplatku za svoz komunálního odpadu

Zastupitelstvo obce schválilo s účinností od 1. 1. 2022 navýšení sazby místního poplatku za obecní systém odpadového hospodářství o 10 %. Poplatek za svoz odpadu můžete uhradit bezhotovostně na č. ú. obce Velké Karlovice 176 531 2369/0800, ale až po Novém roce.

O sazbě poplatku a variabilním symbolu se předem informujte na telefonním čísle 571 422 423 nebo e-mailem na poplatky@velkekarlovice.cz.

Název poplatku	Kč	Provozní doba obecního úřadu během svátků:	
Odpad	660 Kč	čtvrtek 23. 12. 2021	7.00 – 11.30 12.00 – 15.00
Odpad chataři	660 Kč	pátek 24. 12. 2021	státní svátek
Odpad dítě ZŠ	330 Kč	pondělí 27. 12. 2021	zavřeno
Odpad dítě 3 a více	220 Kč	úterý 28. 12. 2021	zavřeno
Odpad studující internát, kolej	280 Kč	středa 29. 12. 2021	7.00 – 11.30 12.00 – 16.30
Odpad mimo svoz	280 Kč	čtvrtek 30. 12. 2021	zavřeno
Odpad mimo svoz dítě ZŠ	160 Kč	pátek 31. 12. 2021	zavřeno
Odpad mimo svoz internát, kolej	160 Kč	Zastupitelstvo obce schválilo s účinností od 1. 1. 2022 navýšení sazby místního poplatku z pobytu z dosavadních 21 Kč na 30 Kč .	
Odpad důchodci starobní	590 Kč		
Odpad mimo svoz důchodci starobní	260 Kč		
Odpad dítě ZŠ 3 a více mimo svoz	90 Kč		

Obec Velké Karlovice - svoz odpadu v roce 2022

měsíc	leden	únor	březen	duben	květen	červen	červenec	srpen	září	říjen	listopad	prosinec	interval svozu
Komunální odpad - SKO	10.-11.	7.-8.	7.-8.	4.-5.	2.-3.	13.-14.	11.-12.	8.-9.	5.-6.	3.-4.	1.	12.-13.	pondělí/úterý SUDÝ týden 26 svozů/rok
	24.-25.	21.-22.	21.-22.	18.-19.	16.-17.	27.-28.	25.-26.	22.-23.	19.-20.	17.-18.	14.-15.	26.-27.	
Komunální odpad - SKO Podřatě/Tišňavy sídlště/ulice za MŠ kontejnery 1xT					30.-31.					31.	28.-29.		úterý LICHÝ týden 26 svozů / rok
	4.	1.	1.	12.	10.	7.	5.	2.	13.	11.	8.	6.	
	18.	15.	15.	26.	24.	21.	19.	16.	27.	25.	22.	20.	
Tříděný odpad - PLASTY	19.	16.	16.	13.	11.	8.	8.(pátek)	3. , 31.	30.(pátek)	26.	23.	21.	12 x ročně
Tříděný odpad - PAPÍR	14.	25.		8.	20.		1.	12.	23.		4.	16.	9 x ročně
Tříděný odpad - SKLO		18.				3.		26.				2.	4 x ročně

červenou barvou označeny svátky

Úspěšná motokrosová sezóna

David Podešva odjel svoji první sezónu Mezinárodního mistrovství ČR juniorů v motokrosu. Seriál obsahoval osm závodů. V každém závodě jezdci absolvují dvě tréninkové jízdy a dvě závodní jízdy v délce 7 minut + 2 kola. Na startovním roštu se potkával s cca dvaceti závodníky nejen z České republiky, ale také z Maďarska, Slovenska, Rakouska a Německa. První závod se jel 6. 6. v Horažďovicích a od tohoto data patřil téměř každý víkend motokrosu. Sezónu však zahájil už na jaře, protože bylo potřeba se na MMČR řádně připravit, a tak pilně trénoval pod vedením svého otce na moravských motokrosových tratích. Během sezóny se účastnil i menších závodů Chalupa Cup a Meteor Cup, kde se zpravidla umístil na prvních příčkách ve své kategorii 50 ccm.

Závody v seriálu MMČR byly náročnější kvůli větší obtížnosti závodních tratí, ale také pro větší „vyježděnost“ závodníků. David se však do sezóny zakousl a každý závod se zlepšoval. Šestý závod seriálu v jihočeské Kaplici vypadal hodně nadějně, ale jak se říká: „Neříkej hop, dokud nepřeskočíš“. Obě tréninkové jízdy odjel na první pozici. První závodní jízdu projel cílem jako první, ve druhé jízdě se držel suverénně na prvním místě. Všichni přítomní si mysleli, že je o vítězi rozhodnuto. Tři minuty před koncem však přišel pád a s ním nepříjemná technická závada na motorce, která donutila Davida ze závodu odstoupit. Byl to moment plný smutku, vzteku a zoufalství. Davida to však neodradilo a do dalších závodů si vzal z této nepříjemné situace ponaučení a snažil se vyvarovat některých chyb.

Celý seriál završil poslední závod, který se jel v Hradišti u Klatov. Panovalo krásné slunečné počasí a všichni závodníci si pochvalovali dobře připravenou trať. Zde se David radoval z druhého místa, kdy projel cílem pouhé tři vteřiny za vítězem.

V seriálu MMČR juniorů David nakonec obsadil krásné třetí místo, za které si převzal cenu 23. listopadu v prostorách budovy Autoklubu ČR v Praze při slavnostním vyhlášení motokrosové sezóny 2021.

„Moc děkuju dědovi Frantovi za to, že mě sponzoroval a za povzbuzující slova během sezóny. Velké díky patří hlavně mému tatkoví, který mi obětoval hodně času a věnoval hodně cenných rad“, řekl David Podešva, který se už začíná připravovat na nadcházející sezónu 2022.

Jarka Podešvová

Truck trial

Letošní truck trialová sezona pro nás začala velmi slibně. Posádka Drozd Josef s Horákem Zdenkem vyhráli první dva závody seriálu mistrovství republiky, a tak měli velice dobře našlápnuto na získání mistrovského titulu. Chybělo jim jen dobře odjet zbývající dva závody, a to v Mílovicích a v Jihlavě. Bohužel do Mílovic se nejelo, a tak vše záleželo na dobrém umístění v Jihlavě. V této lokalitě se jim vůbec nedařilo a po převrácení auta na bok a tím i získání hodně trestných bodů bylo jasné, že umístění na pódium nebude. Tak se aspoň předvedli krásnými průjezdy, velmi obtížným terénem pro oko diváka. Šesté místo bylo velkým zklamáním a celkově čtvrtým místem ukončili letošní slibně rozjetou sezonu.

Druhá posádka, Zeť Roman, Jurečka Jiří a Drozd Milan letos z nedostatku času odjela jen závod v Jihlavě. Jelikož jim o nic nešlo, neboť v celkovém hodnocení nemohli být klasifikováni, pustili se do zdolávání krkolomných průjezdů s vervou. Závod v Jihlavě posádce velice vyhovuje a každoročně si odtud odváží nějaký ten pohár. Poslední dvě sezony to byla druhá místa a letos se to konečně povedlo. První místo bylo odměnou za bezchybnou jízdu.

Pro naše další posádky, které jezdí traktoriády, byl letošní rok velice smutný. Pouze jeden závod, a to slovenský Kopaničiarský záber. I když se jim dařilo, kdy Milan Drozd vyhrál kategorii 4x2, a druhý byl syn Lukáš, který získal i pohár diváků, bylo to smutné ukončení velice krátké sezony.

Také bychom chtěli moc poděkovat všem našim sponzorům, rodinným příslušníkům, kamarádům a všem příznivcům za jejich podporu. A všem popřát veselé Vánoce a doufejme, že i pohodovější rok 2022!

Roman Zeť

Dětská sportovní skupina PRUŽINKY

Se začátkem nového školního roku jsme vstoupili do dalšího ročníku i my v Pružinkách. Koncem září jsme museli kvůli velkému zájmu ze strany rodičů zastavit příjem nových dětských členů, abychom byli schopni naše hodiny zabezpečit jak po stránce organizační, tak i bezpečnostní. I přesto jsme nakonec zapsali na seznam letošního roku bezmála 24 dětí, což je prozatím nejvíce za celou dobu naší existence. A ačkoliv se v tomto období neustále potýkáme s velkou nemocností dětí, na společné hodiny se všichni vždy moc těšíme a užíváme si pohybových a zábavných her, soutěží, aj. Stejně jako každý rok, ani letos na nás nezapomněl Mikuláš se svou družinou, aby nás přišel po roce opět pozdravit

Mikuláš v Pružinkách 2.12.2021, Foto: Kristián Jakeš

a zkontrolovat, jak se našim malým Pružinkám daří. A musel sám uznat, že děti jsou opravdu velice šikovné, svědomité a poslušné. Za celou naši skupinu bychom chtěli poděkovat Obci Velké Karlovice za významnou finanční podporu, díky které jsme mohli pro děti dokoupit další užitečné pomůcky. Zároveň děkujeme skvělým rodičům za maximálně vstřícnou spolupráci a přejeme všem krásné vánoční svátky a mnoho zdravého pohybu v novém roce.

P.S. Závěrem bych moc ráda upřímně poděkovala všem dobrovolníkům, kteří se vždy rádi a ochotně podílejí na realizaci hodin a nejrůznějších akcí, které pro děti společně připravujeme. Jmenovitě patří velké díky Kristýně Jakešové, Silvií Koňářkové, Hance Ráčkové, Jitce Kaciřové, Lucii Pálkové, slečně Natálce Ondrušové a Jankovi Minarčíkovi.

Za realizační tým: Martina Korytářová

Zorka - příběh psiho nalezenec

Uvádím tento příběh jako připomenutí, že s námi tady žijí tvorové, kteří nás nesmírně duchovně obohacují, aniž bychom to tušili. Vnímáme je okrajově jako tvory, kteří dotvářejí každodenní kolorit našeho života. Jsou součástí kultury, kterou žijeme a ve svém životě je vnímáme mnohdy jako doplněk, jako věc, které se můžeme kdykoli zbavit. Zamysleme se nad sebou a posuďme, zda se nedopouštíme příkoří na nevinných a bezbranných. Buďme velkorysí a vyhradme jim důstojné místo v našem životě, zaslouží si to.

Jmenuji se Zorka a jsem psí holka. Páníček mi tak řekne jen omylem, jsem pro něj Zorýsek, Zorys, Ovečka, nebo Potvora chlupatá. Jsem šestnáctiletý nalezenec, dobří lidé mě našli brzy na jaře, tedy ještě za sněhu v lese, u mé maminky, která byla přivázaná drátem ke stromu. Byla tam i sestřička, ostatní sourozence odtáhly hladové lišky.

Maminka nás zahřívala svým tělem, pokud měla síly, chránila nás před umrznutím, síly ji však valem opouštěly, ještě jedna noc a skončily bychom jako večere, nebo snídaně nějakého predátora. Na poslední chvíli nás zachránily kuchařky, které brzy ráno pochodovaly na blízký hotel vařit. Slyšely náš nářek, a tak nás našly. Maminka zemřela, já se sestrou jsme se dostaly k dobrým lidem, kteří se o nás postarali. Já byla vykoupaná, zbavená otravných blech a uložena do teplého pelíšku. Vyrostla jsem do střední velikosti, jsem černá se znaky nad očima a strašně krásně kudrnatá. Však se za mnou dvakrát do roka otáčeji všichni kluci. Páníček je, nevím proč, odhání, je mi jich líto. Líbil se mi jeden, ale za čas ztratil o mě zájem.

Provázíme člověka asi 15 000 let, naším prapředkem byl vlk obecný (canis lupus). Člověku jsme sloužili jako psi pastevečtí, hlídací, tažní a taky bohužel jako potrava. Dnes je nás na světě asi 600 milionů a dalších 370 milionů je bezdomovců. Přenášíme různé nemoci, nejvíce však vzteklinu, a to v 99 % všech případů. Tady v Česku je nás asi 2 miliony, máme evropský primát co do počtu psů na jednoho obyvatele. Podle jména jsem fenka a tedy něžná, přítulná, věrná a taky prý chytrá, mám 42 zubů a když je potřeba, tak je umím použít. Naposledy jako štěně jsem páníčkovi rozkousala boty. Mám sice jen 30% kapacity mozku na rozdíl od vlka ale mám rozum 2,5 letého dítěte a rozumím zhruba 250 slovům, na která jsem schopna reagovat. Páníček mě vždy pochválí, a když se něco nepodaří, tak jenom nadává a mě to mrzí. Povahově jsem sangvinik, ráda si hraju, ke hře vyzývám páníčka tak, že natáhnu přední packy a vystrčím zadeček.

Mám ale slavné předky, mají sochy v Egyptě, Indii, Řecku, Perzii i v Římě. Nosili nám obětiny, okušovali nás a velice si nás vážili. V islámských zemích nás nemusí ale v Jihovýchodní Asii nás pro potravu ročně zabijí zhruba 30 milionů, z toho v Číně 10 milionů. Při pomýšlení na ty masakry se mi ježí kožiček. Ale s podobnými praktikami se setkáváme i u nás. Sloužíme jako hračky, mnohdy rozmazleným děckům, které si nás na rodičích vyvzdorovaly, jakmile však dítě ale i rodič zjistí, že musíme jíst, pít, chodit na očkování a taky že musíme mezi ostatní pejsky ven, tak se nás zbaví i takovým způsobem, jako se zbavili naší maminky. Vhodí nás do popelnice, v lepším případě uváží k plotu útulku. V některých případech nás surově zabijí, klackem nebo kamenem. Umíráme v bolestech, ale na páníčka se neumíme zlobit, nemáme to v povaze. Přitom jsme schopni, na rozdíl od manželek, tolerovat pozdní příchody páníčka, nevadí nám nepořádek, naopak, páníček je roztomilý, když je opilý, nevadí nám pach nějaké fenečky na páníčkově oblečení a když jsme odejití z bytu, nechceme polovinu majetku. A navíc jsme věrní, milující, tolerantní, za páníčka bychom dali život, opravdu. Máme je rádi.

Chovejte se k nám, jako se my chováme k vám, milujte nás, nedáváme vám důvod k nenávisti, naopak. Jsme vaším obrázkem, chováme se tak, jak jste nás vychovali. Žijeme s vámi moc let a chtěli bychom s vámi žít i nadále ve shodě a vzájemné úctě. Alespoň o to vás snažně, s packami nahoře, prosím.

Nalezena v katastru Velkých Karlovic. Foto je ilustrační.

Ing.Dr.h.c.M.Gromnica

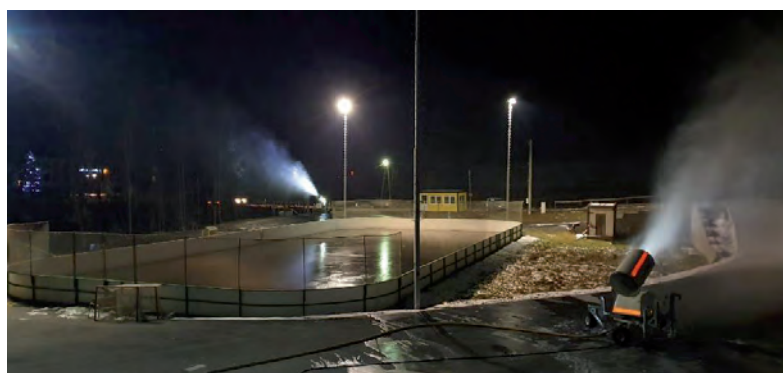
Biatlon

Podzimní biatlonová část je pestrá jako barvy tohoto krásného ročního období. Děti si užívaly nejen kolečkových lyží, bruslí, atletiky, gymnastiky, ale také bazénu. Teď už jen vyhlíží, kdy spadne pořádná sněhová nadílka a vyrazí na běžky. Někteří naši svěřenci už brouzdají po běžeckých tratích v Peci pod Sněžkou a doslova si to tam užívají, neboť v této krásné krajině už napadl dostatek přírodního sněhu, a tak už lyžaři mohli zahájit svou novou běžeckou sezónu.

Doufáme, že i v Karlovicích se brzy dočkáme sněhové nadílky a budeme moci vyrazit do stopy. Abychom měli dostatek sněhové pokrývky i v naší aréně, tak jsme v tomto roce posílili zasněžovací techniku o jedno sněžné dělo navíc a s tím i související práce okolo. Posílení čerpadel a elektriky. Za to vše chceme poděkovat hlavním sponzorům, bez kterých by to nešlo, a to jsou Zlínský kraj a Obec Velké Karlovice.

Všem fanouškům, sponzorům, rodičům a dětem přejeme krásné Vánoce a v novém roce hromadu zdravých a sportovních zážitků.

SKB Velké Karlovice

Zasněžování biatlonového areálu v Miloňovkách

David Štvrtecký, Adéla Krampotová, Šimon Gášek a Aleš Gelnar v Peci pod Sněžkou

Karlovice ve Švédsku

Ze švédského Idre Fjäll nám napsala Míša Tomková, fotografka, PR manager, a kuchařka výpravy, která doprovází sportovce už poněkolkáté a zajišťuje jim kvalitní zázemí, aby se mohli lépe soustředit na trénink.

Rok se s rokem sešel a nastal čas, kdy se Biatlon Letohrad s karlovjankou Andreou Chudějovou opět vydává na sever do ledového Švédska. Covid necovid, jelo se! Pár odpadlíků přece jen kvůli pozitivním testům bylo, ale s tím se v této době bohužel musí počítat. Dlouhé dva dny cestování autem a trajektem se vyplatily. Krásných -15 °C, sněhu se nám moc nedostalo, ale byly to skvělé 2 týdny plné tréninků a zábavy. Potkali jsme další české kluby, které se do Idre Fjäll také každoročně vydávají, a mohli jsme s nimi poměřit síly v závodech. Sportovci si odvezli spoustu nových rad a zkušeností, kterých se jim díky trenérům dostalo.

Biatlonistky z Letohradu, Andrea Chudějová 2. zleva

Na střelnici v Idre Fjäll

Rok 2021 u SDH Velké Karlovice u kostela

I když nás i v letošním roce doprovázela pandemie, našli jsme si přece jen skulinky mezi různými omezeními, kdy jsme pro vás mohli uspořádat akce a mohli se s vámi setkat.

Dětský den v zátočině u pana Janíka je už naší dlouholetou tradicí a vždy nás velmi potěší, když vás vidíme v tak hojném počtu. Letos si s námi počasí velmi pohrávalo, chvíli déšť, chvíli sluníčko, ale i přesto za námi zavítalo přes 120 malých úsměvů na tváři, které plnily připravené úkoly levou zadní. Za splnění všech úkolů děti dostaly odměnu, ať už sladkou či užitečnou do školy, ale hlavně si užily ukázkou zásahu hasičské techniky našeho sboru.

Přes celé léto jsme naplánovali program Letního kina. Letos proběhlo celkem 5 promítání a my vám chceme ještě jednou strašně moc poděkovat za vaši podporu a docházku. Velké díky patří hlavně jedné dvojici, která poctivě byla na každém promítání, manželé Janotovi, děkujeme!

Počasí nám vyšlo zase na jedničku s hvězdičkou, až teda na to poslední, kdy byla už poněkud zima, ale ani to vás neodradilo. Všichni jsme však ve zdraví přežili a příští rok se zase uvidíme s novým, pestrým programem.

Karlovská pouť, akce, na kterou se těší všichni z naší obce a celého okolí. Dlouholetou tradicí je náš vyhlášený guláš, roky drželi nejvyšší řád gulášové vařečky naši členové pan Jiří Vašut a pan Jiří Chuděj. Letošní rok byl pro nás tak trochu premiérou, kdy naše kuchařské hvězdy přišly na guláš z druhé strany pultu a my jen nervózně čekali na jejich kritiku. Uff, našťastí jsme obstáli. Naším „gulášníkům“ patří za ty celé roky velká poklona a poděkování. Ale věřte, že když se vám po vaření guláše zasteskne, moc rádi do vašich rukou vařečku předáme.

Na konci října se nám konečně podařilo uskutečnit požehnání našich „nových“ výjezdových vozidel. Za přítomnosti pana starosty naší obce, členů zastupitelstva, delegace z THT Políčka a pozvaných okolních sborů, požehnal auta pan farář Dušan Šimala z farnosti Nový Hrozenkov. Nová technika se při prohlídce všem líbila a všichni se shodli v přání, ať slouží dlouhá léta bez poruch a ať se z výjezdů vrátí i se svou posádkou vždy v pořádku.

Poslední akce, která se uskutečnila hlavně pro ty nejmenší, ale radost z ní ve finále mají všichni, byla „Mikulášská spanilá jízda“. V loňském roce to byl spontánní nápad, jak přes všechna omezení udělat aspoň malou radost v našich srdcích a díky vašim ohlasům už z toho máme novou tradici. I přes nějaký ten časový skluz jste na Mikulášskou družinu čekali, krásné písně jste jim zapěli a od anděla i nějakou tu sladkost jste za to dostali. My vám za to moc děkujeme, protože právě vy jste pro nás tím hnacím motorem, abychom tyto akce dělali, a je pro nás tou největší odměnou, vidět radost v očích jak těch nejmenších, tak i těch větších, starších a nejstarších.

Závěrem bych vám chtěla popřát klidné a pohodové svátky vánoční, do Nového roku ať všichni vstoupíme s radostí, kterou na každém kroku bude doprovázet štěstí a popohánět je bude zdraví, bez kterého to prostě nejde.

Mgr. Lucie Valigurová

Vážení spoluobčané, bratři a sestry hasiči,

Letošní rok se blíží ke svému konci. Dovolte, abych Vám jménem hasičů z Podtátého poděkoval za podporu v letošním nelehkém roce. V roce, jaký jsme v posledních letech nezažili. Slovo COVID si všichni z nás již napořád budou pomatovat, spouště z Vás přinesl smutné okamžiky. Děkuji Vám, že jste na nás v tomto nelehkém období nezanevřeli a pomohli nám při realizaci našich plánů. Ať již to byla sbírka pro dětské oddělení Vsetínské nemocnice, úklid okolí potoka v Podtátém, či návštěva našeho Výletu v přírodě, díky kterému jsme z výtěžku mohli podpořit občany zasažené červnovým tornádem. Ale o všech těchto akcích jsme podrobněji psali v dřívějších zpravodajích, proto je již netřeba zde rozvádět. Děkuji našim hasičům za práci, kterou odvedli, naší mládeži za skvělou reprezentaci našeho sboru a obce při soutěžích. Děkuji i sponzorům za jejich příspěvky, bez nichž se požární sport dělá jen těžce a naše tombola na výletě by byla o hodně chudší.

Do nadcházejících svátků vánočních Vám za sebe i naše členy přeji hodně rodinné pohody, klidu, božího požehnání a štěstí. A do roku 2022 ať Vám oheň plane jen v krbu a my nemusíme vyjíždět.

Dorňák Zdeněk, starosta SDH Podtáté

Hasičská sezona 2021

Pátá sezona mladých hasičů začala hned v lednu. Děti mají trochu smůlu, že se i další rok potýkáme s covidovou situací a letos to bohužel nebylo jinak. V důsledku zrušení tradičních zimních aktivit jako uzlovací soutěže, tréninky plavání, lezení, tělocvična apod. jsme svůj čas trávili venku. Běžky, bobování, turistika. Snažili jsme se dětem nabídnout alespoň nějakou alternativu společně tráveného času offline. S příchodem jara jsme pobývali u zbrojnice v Tisňavách a cvičili první pomoc, zálesácké dovednosti a orientaci v terénu.

V květnu bylo potřeba vyzdobit a postavit u zbrojnice májku, následně ji o pár týdnů později pokácet při smažení vaječnice. Jarní objemovou přípravu v podobě táboráků se špekáčky přerušil až příchod léta a s ním spojené letní hasičské soutěže. Ani zde se sezona neobešla beze ztrát. Květnové a červnové soutěže byly zrušeny, a tak se nám léto ztenčilo na dva prázdninové měsíce. I přesto je třeba poděkovat pořadatelům hasičských soutěží, kteří nehodili „flintu do žita“ a děti si díky nim mohly užít hezké hasičské léto. Tréninková příprava se v tomto ohledu zaměřila na okresní ligu a s tím spojené disciplíny požární útok a štafeta požárních dvojic. V těchto týmových disciplínách jsme se zúčastnili soutěží v Růžďce, Semetině, Prlově, Valašské Polance a Prostřední Bečvě. Medailové úspěchy jsme sbírali i na TFA soutěžích v Tisňavách, rozhledně Súkenická, Veselé a v Rychlově. Podzimní tečkou za venkovním soutěžením byl branný závod v Oznici. První a zatím poslední kolo Uzlovací ligy zlínského kraje jsme absolvovali v listopadu v Prštném. Dětem jsme se snažili společně strávený čas na cestách po soutěžích zpestřit návštěvou místních zajímavostí, skal, přehrad, zmrzlin a cukrovinek. Částečně se podařilo obnovit nejoblíbenější akci mladých hasičů, třídní výlet na raftech, tentokrát na řece Moravě v úseku Postřelmov-Lužice. Běžné akci pořádáme dvakrát ročně v květnu a srpnu. Letos jsme se museli spokojit pouze se srpnovou plavbou.

V létě jsme otevřeli novou kategorii přípravy pro nejmenší hasičské nadšence. Děti od 3 do 7 let se do září scházely u zbrojnice v Tisňavách k nejrůznějším pohybovým a hasičským aktivitám. Svou soutěžní premiéru si někteří z nich užili na červencovém domácím dětském TFA v Tisňavách. Závodili i na dalších dětských TFA. V srpnu jsme pořádali hasičský kemp. Měl podobu pětidenního příměstského tábora, kdy děti každý den docházejí na místo konání a věnují se daným aktivitám. Náš kemp měl hasičsko-záchrannou tematiku a děti se seznámily se základy první pomoci, zálesáctví a pobytu v přírodě, požární ochranou, lezením (Valova skála), chováním a plavbou na vodě (Balaton). Nemohly chybět různé další zábavné aktivity, hry, výlety a společné obědy (i umývání nádobí). Náročný týden jsme zakončili bonusovým tábořením u zbrojnice v noci. Vlk ani medvěd nám špekáčky nesežral, a tak jsme akci prohlásili za úspěšně ukončenou. Kemp byl určen i pro širší nehasičskou veřejnost, a tak jsme měli zastoupení dětí z Karlovic, dalších obcí okresu Vsetín i jiných krajů. Kapacitu 20 táborníků jsme naplnili poměrně rychle a počasí nám také klaplo na jedničku.

Stručný přehled sezony dospělých

Muži absolvovali 10 soutěží, nejlepším výsledkem je 1. místo v Semetině. Veteráni se zúčastnili 12 soutěží, 3 x brali zlato, 5x stříbro. Ženy startovaly pouze na domácím Valašském širáku a získaly 2. místo. V disciplíně TFA nás pravidelně reprezentovali Eva Vojvodíková, ve Zlínském lize Železných hasičů celkově na 4. místě v kategorii ženy a Karel Táborský celkově 5. místo v kategorii muži nad 35 let.

Děkujeme za podporu obci Velké Karlovice a přátelům sboru. Přejeme Vám krásné bílé Vánoce a vše nej do roku 2022.

Lukáš Vojvodík-SDH Velké Karlovice-Tisňavy

Mladí hasiči Podtáté - rok plný úspěchů

Když jsme psali článek do minulého zpravodaje a končili větou, že největší závody nás teprve čekají, ani ve snu nás nenapadlo, že tato sezóna se na dlouho vryje do paměti našich dětí a jednou budou vzpomínat na to, co dokázali.

Po úspěších v republice jsme se rozhodli, že odjedeme poslední 4 závody z celkové série 13 závodů.

Říjen, nejsilnější závodní měsíc v roce, začal závodem ve Strážnici, pod záštitou OSH Hodonín. Nádherný závod, kde naši závodníci startovali na čele startovního pole, za zády více než 100 závodníků. Podařilo se urvat 1. místo v kategorii mladší žáci a místo 5. v kategorii starších žáků.

Okamžitě jsme přejížděli do Rychlova obhájit pódiové umístění z loňského roku, po velkém boji se role otočila a získali jsme 1. místo ve starších a 4. místo v mladších.

O týden později jsme se vydali do Olomouckého kraje a chtěli získat poprvé v historii tohoto závodu zlatý double. Bohužel zranění naší závodnice nám překazilo plány a závodili jsme jen v kategorii starší. Po příjezdu nás uvítali slovy: „přijeli z Podtátého, tak je rozhodnuto“ 😊. Byl to ale boj do poslední překážky a tři roky po sobě odvážíme i z tohoto kraje zlato, a to v kategorii starší.

Finále nás čekalo na zámku v Rosicích u Brna na pohár Moravské hasičské jednoty. Doufali jsme, že naše předchozí výsledky nám umožní, abychom se do startovního pole dostali. Po týdnu čekání přišlo, že s námi počítají a brzy ráno jsme vyrazili. To, co jsme viděli, nám vyrazilo dech. Na nádvoří zámku byl pořadatel umístěn start a cílem byla zámecká zahrada. Hned na začátku závodu jsme se dozvěděli, že naše desetiletá závodnice poběží ve skupině 65 závodníků i s chlapci do 12 let, včetně bariéry s proskokovým oknem. To jsme si museli rychle vyzkoušet, nikdy jsme to v TFA neviděli a nezkoušeli, ostatní ale evidentně ano 😊. Byla to obrovská zkušenost se šťastným koncem. Naše závodnice se stala nejrychlejší mladší dívkou a celkově obsadila 3. místo, dvě sekundy za nejrychlejším klukem, což bylo velkým překvapením nejen pro pořadatele, ale i pro německé hasiče, kteří tento závod navštívili.

Tím jsme sezónu uzavřeli a dali si měsíc odpočinek.

Stali jsme se mistry závodů v 5 krajích České republiky v disciplíně TFA (jen nejsilnější hasič přežívá), natrénovali přes 300 hodin, odjeli 3560 km po 13 závodech v ČR, dovezli 10 medailů a několik těsných čtvrtých a pátých míst.

Co dál? Poctivě se opět připravovat, vždyť první závod, pokud situace dovolí, je již v únoru.

Chtěli bychom poděkovat za podporu Obecnímu úřadu, našemu sboru, a hlavně našim sponzorům, kteří nás provázejí touhle cestou.

Přejeme krásné Vánoce, plné pohody, a mnoho zdraví v příštím roce.

Mladí hasiči Podtáté

HC Velké Karlovice

Hokejisté Velkých Karlovic dojíždějí na hokejová utkání do Valašského Meziříčí, kde hrají 1. AHL (amatérskou hokejovou ligu). V amatérské hokejové lize je celkem 6 mančaftů ze Zlínského kraje. Pro malý počet týmů v lize se utkají vícekrát a poté bude následovat play off. Zatím to nevypadá vůbec špatně, z 10 zápasů mají 5 výher, 3 prohry a 2 výhry na nájezdy. Ve volném čase se hráči věnují údržbě a chystání ledové plochy na kluzišti v Miloňovkách, kam jsou samozřejmě všichni srdečně zváni. Zatím se ledová plocha připravuje. Vždy je nutné, aby pořádně mrzlo a hlavně nesněžilo. Sníh komplikuje vrstvení ledové plochy. Tito dobrovolníci nemají žádné technické vymoženosti, a proto vás zároveň chceme požádat o vaši pomoc. V případě sněhové nadílky je třeba vzít lopaty a kluziště vyházet, pak už se v průběhu noci může nastříkat další a další vrstva a led bude připraven na další bruslení. V případě nepříznivého počasí NEVSTUPOUJTE PROSÍM na ledovou plochu, udělá to velké škody a přidá zbytečnou práci při opravě.

Krásné prožití svátků vánočních a zdar na kluzišti.

HC Velké Karlovice

Tenisté z Hutiska-Solance vyhráli tenisový turnaj ve Velkých Karlovicích

v závěru měsíce září se uskutečnil na Machůzkách tenisový turnaj ve čtyřhře. Do turnaje se přihlásilo celkem 24 tenistů z Karolinky, Nového Hrozenkova, Huslenek, Vsetína, Velkých Karlovic a Hutiska-Solance. Právě posledně jmenovaní tenisté z Hutiska-Solance přijeli v nejvyšší počtu – 8 hráčů, nezapomněli s sebou

vzít i dobrou formu a po zásluze jejich nejlepší dvojice turnaj vyhrála. Ve finále Petr Koleček s Pavlem Škrobánkem zvítězili nad domácím párem Marek Drozd, Ondra Plánka 2:0 na sety. V boji o třetí místo zvítězila dvojice Dušan Třetina s Tomášem Jaroškem nad jediným sympatickým, manželským párem Romanou a Ludkem Kašparovými z Huslenek. Na velmi dobře připravených kurtech turnaj zorganizoval Martin Jonáš.

Další ročník outdoorového festivalu ve stínu covidu

Jaké je to být v Africe někde první na kole? Nebo třeba na Kamčatce? Tak i o tom se povídalo na XIX. Mezinárodním festivalu Outdoorových filmů ve Velkých Karlovicích, který se uskutečnil ve dnech 13. - 14. listopadu.

Pro všechny zájemce nejen o svět outdooru byla v kinosále u Potockých připravena k vidění více než desítka filmů. Namátkou jmenujme velmi zajímavý titul Ještě než zmizí, který vyprávěl o ekvádorském kmeni Taoromenani, jenž dobrovolně žije v izolaci od naší civilizace a kde několik dnů pobýval Jakub Vágner se svým doprovodem. A pak také besedy. V sobotu na téma Baobabí stezky s cestovatelem Romanem Kalabusem. Z nedělního programu pak zmiňme povídání Jana Husáka o Karpatech či film o zakázaném lyžování na Kavkaze. Bohužel i na této akci, jako snad na všech, se podepsala proticovidová opatření.

ren

Novinka: odpolední kroužek lyžování pro děti

Ski areál Razula připravil pro děti z Velkých Karlovic a okolí novinku: odpolední kroužek lyžování. Každý čtvrtek odpoledne od 6. ledna do 4. února 2022 budou pro děti od 6 do 13 let připraveny skupinové lekce lyžování a snowboardingu na sjezdovce Horal u hotelu Horal (pokročilí děti mohou trénovat i na sjezdovce Razula). Celkem bude pro děti připraveno 5 lekcí v čase od 16:00 do 17:30 s výukou ve skupinkách 3 až 6 dětí na instruktora. Cena 2 900 Kč zahrnuje výuku certifikovanými instruktory, skipas, zapůjčení helmy a vesty, čaj na občerstvení při přestávce během výuky, možnost zapůjčení vybavení za zvýhodněnou cenu. Dopravu na místo i zpět si zajišťují účastníci. Pokud dítě některou lekci bude muset vynechat, obdrží za ni dvouhodinový skipas. Přihlašování je možné v Lyžařské škole Razulák u Kristýny Veitové (tel. 778 111 200, lyzarskaskola@valachy.cz). Více informací na www.valachy.cz/krouzek-lyzovani

Radim Uzel opět na Lanterně

Nejznámější český sexuolog a také skvělý vypravěč Radim Uzel opět míří do Spa hotelu Lanterna s oblíbeným pořadem Veselé historky z ordinace a soudní síně. Večer plný humorného vyprávění, v němž je prostor i na dotazy diváků, se uskuteční 29. ledna. Vstupenku je možné zakoupit i jako vánoční dárkový poukaz (www.valachy.cz/darkove-poukazy).

Razula je na zimu připravena

Ski areál Razula je na lyžařskou sezónu připraven. Lyžovat se bude (v závislosti na sněhových podmínkách a vládních nařízeních) na sjezdovkách Razula a Horal denně od 8:30 do 17:30 hodin. U Horalu je i dětský koberec a lyžařská škola, při dostatku přírodního sněhu snowtubing. K dispozici budou opět i půjčovny vybavení: půjčovna u parkoviště vedle sjezdovky Razula nabízí velký výběr lyží, běžek, snowboardů a skialpů, menší půjčovna u sjezdovky Horal slouží především účastníkům zdejší lyžařské školy.

Lekce v Lyžařské škole Razulák je možné rezervovat na 778 111 200, více informací je na www.valachy.cz/razula/lyzarska-skola-pro-verejnost/.

Bistro Razula s příchodem lyžařské sezóny opět rozšíří otevírací dobu. Od 27. 12. bude občerstvení pro lyžaře, běžkaře i další návštěvníky nabízet denně: od neděle do čtvrtku od 8:00 do 18:00, v pátky a soboty od 8:00 do 21:00. Nabídka burgerů, pizzy, kyselice či tortilly doplňují sladká jídla – borůvkové knedlíky a denně čerstvé frgály, nechybí ani hotová jídla ve sklenicích. www.razula.cz

Chystané akce ve Ski areálu Razula

5. 2. Noční stopa Valachy (pro dospělé i děti)

13. 3. Maškarní lyžovačka na Horalu

Chystají se také závody O pohár strašidýlka Razuláka. Info na www.razula.cz

Radim Uzel a Zuzana Vašutová

Martina Žáčková

Fotografie k článku Petra Koňárika na další straně

Rorátní svjetýlka - krásný symbol naděje. Atmosféra v ranním šeru je neopakovatelná. Děti si lampičky většinou samy vyrábí. Foto Josef Vrážel

Do kostela přišel Mikuláš s andělem, ale bez čertů, ti museli zůstat za dveřmi

I v adventním čase se pořád něco děje

Situace je taková, jaká je, ale i tak nemohou chybět rorátní mše svaté, které letos začínají v 6:45 h a to v úterý a čtvrtek v době adventní, celkem 6x. Význam brzkých mší za úsvitu je přinést světlo a naději do přitmí kostela a potažmo Adventu. Světýlko přinášejí děti v lucerničkách průvodem až před samotný oltář. Promluva v podobě kázání je v této době úplně jiná. Je čtený vždy nějaký příběh, aby byl přiblížen i dětem, vždy na konkrétní myšlenku, jako - nezapomeň poděkovat, nezapomeň darovat nejdrahocennější co máš - svůj čas a další. Zvykem bylo vždy se zastavit na snídani a pak rovnou do školy nebo domů. Nyní to bohužel není možné, ale nevadí, protože příchod Vánoc se blíží a stojí za to i něco obětovat, třeba ranní spánek o pár minut.

Mikuláš po sobotní spanilé jízdě obcí se při nedělní hrubé mši svaté zastavil i u nás. Jsme tomu moc rádi, děti už netrpělivě čekaly a dočkaly se. Sv. Mikuláš prozradil, že letos to má trochu volnější oproti jiným létům, neboť nebylo možné všude přijít. Dětem samozřejmě malá sladká odměna byla velkým zážitkem a Mikuláš děti povzbudil ať konají stejně jako on skutky obdarování, vše z radosti a upřímnosti.

Aby toho nebylo málo, tak karlovské děti připravují vždy 1. pátek v měsíci v 18 hodin dětskou mši svatou, která je po celou dobu provázena naší Zasněženou scholou. Kázání opět v podobě zajímavě vypravovaných příběhů ze života významných světců, jako např. Sv. Anežka, Sv. František z Assisi apod. Přijďte společně se scholou prožít krásný hudební a duchovní zážitek.

„Ať náš život je naplněn dobrými skutky.“ Petr Koňářík (Aktuální informace na farnostvelkekarlovice.mablog.eu)

Inzerce:

Cheport

Nabízíme servis čistíren odpadních vod (ČOV),
jejich opravy, kontroly a vývozy kalů.
Odběry vzorků z ČOV i z výústí a zajištění vývozů.
Kontakt: Mobil: 736 647 488, 603 104 551
e-mail: lenka.podhanyiova@cheport.cz

KAMENICTVÍ LHOTKA

- nové pomníky
- renovace pomníků
- broušení teras
- písmo

Akce pro prvních 10 zákazníků. **SLEVA 25%** při realizaci nového pomníku
SLEVA 30% na zakrytí pomníku. Cenová nabídka a poradenství ZDARMA

Martin Fabián IČ: 87944138 **WWW.KAMENICTVI-LHOTKA.CZ**
724 413 497 kamenictvi-lhotka@email.cz

Výrobce netradičních pomníků prémiové kvality.

více na
www.kamenictvi-lhotka.cz

PF 2021

Lufty
auto servis

*Veselé Vánoce
a v novém roce
pevné zdraví a
dobrý start.*

Děkujeme za Vaši přízeň v uplynulém roce.

Milan Korytář, Velké Karlovice 1014

www.lufty.cz

T: 604 672 791 - E: info@lufty.cz

**PALUBKY, OSB DESKY, FASÁDNÍ PROFILY
PODLAHY, BRIKETY, LIŠTY, BARVY**

DŘEVOPRODEJ

VELKÉ KARLOVICE - LESKOVÉ (areál Dolinka)

OTEVŘENO Po - Pá 7.30 - 16h, So - Ne dle tel. dohody

725 508 542